

Žalm, ktorý sa dá žiť...

Suspírium: „...ty si môj Boh už od lona matky. [...] Moje srdce je ako vosk, roztopilo sa vo mne. Vy, čo sa bojíte Hospodina, chváľte ho! Celé Jákobovo potomstvo, oslavujte ho! Celé Izraelovo potomstvo, majte pred ním bázeň! [...] Tí, čo hľadajú Hospodina, budú ho chváliť. „Nech navždy žijú vaše srdcia!“ (Ž 22,11b.15b.24.27b) Amen.

Pieseň: Žalm č. 128. 1. verš: „Ten blahoslavený je, kto bázeň Božiu má,..."

Pozdrav: „Pripomínam si tvoju úprimnú vieru, akú mala už tvoja stará mama Lóis i tvoja matka Eunike a ktorú máš, ako som presvedčený, aj ty. Preto ti pripomínam, aby si roznechoval oheň Božieho daru, ktorý si dostal vkladáním mojich rúk. Boh nám totiž nedal ducha bojovnosti, ale Ducha sily, lásky a rozvahy.“ (IIT 1,5-7) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Liste Židom v 11. kapitole v prvom, v druhom a v šiestom verši takto: „Viera je podstatou toho, v čo dúfame, a zdôvodnením toho, čo nevidíme, lebo pre ňu získali predkovia dobré svedectvo. [...] Bez viery však nie je možné zapáčiť sa Bohu. Veď kto pristupuje k Bohu, musí veriť, že Boh je a že odmeňuje tých, čo ho hľadajú.“ (Žid 11,1-2) Amen. **Prosím, zaujmite si svoje miesta.**

Pieseň: Žalm č. 128. 2-4. verše: „Tvoja žena jak réva..."

Vzdych: „Navzájom sa podriaďujte v bázni pred Kristom. Ženy svojim mužom ako Pánovi, pretože muž je hlavou ženy, ako aj Kristus, Spasiteľ tela, je hlavou Cirkvi. Ako je Cirkev podriadená Kristovi, tak vo všetkom aj ženy mužom. Muži, milujte svoje ženy tak, ako aj Kristus miloval Cirkev a vydal za ňu samého seba,..." (Ef 5,21-25b) Amen.

Lekcia: Kniha Žalmov 128. kapitola: „*Pútnická pieseň. Blahoslavený každý, kto sa bojí Hospodina, kto chodí po jeho cestách. Keď sa budeš živiť z práce svojich rúk, budeš blažený a dobre sa ti bude vodiť. Tvoja žena bude v tvojom dome ako úrodný vinič; tvoji synovia budú okolo tvojho stola ako mladé olivy. Hľa, takto bude požehnaný muž, ktorý sa bojí Hospodina. Nech ňa požehná Hospodin zo Siona, aby si videl blaho Jeruzalema po všetky dni svojho života a uzrel synov svojich synov. Pokoj nad Izraelom!*“

Modlitba: Všemohúci, milostivý nebeský Otče náš! Ďakujeme Ti za túto nedeľu, že si nás zhromaždil vo svojom svätom chráme. Ďakujeme Ti, že nás opäť oslovuješ Svojím Slovom a nenechávaš nás samých na ceste nášho života. Prosíme

Ťa, otvor teraz naše srdcia i naše mysle, aby sme neboli iba poslucháčmi, ale aj prijímateľmi a zachovávatelmi Tvojho Slova. Uč nás, čo znamená skutočne báť sa Ťa – nie v strachu, ale v detskej dôvere, láske a poslušnosti kráčať pred Tebou. Požehnaj zvestovanie Tvojho Slova mocou Ducha Svätého. Daj, aby cez ľudské slovo zaznelo Tvoje živé Slovo a aby to, čo počujeme, prebúdzało vieru, posilňovalo nádej a viedlo nás k láske. Ukáž nám, že každé požehnanie pochádza od Teba: ovocie našej práce, láska našich rodín, pokoj nášho spoločenstva i nádej na spásu. Vzhliadni na náš cirkevný zbor – úctivo prosíme –, na naše rodiny, chorých, starších, deti i na tých, ktorí dnes nemôžu byť medzi nami. Posilni unavených, poteš zarmútených, povzbud' sklúčených a ved' nás všetkých po ceste života, ktorú si nám pripravil v Kristovi. Prosíme Ťa, vypočuj nás pre Ježiša Krista, Ktorý žije a kraluje naveky. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 486: „Plesaj, Božia rodina, haleluja, amen!...“

Vzdych: „Blahoslavení, ktorým boli odpustené neprávosti a ktorých hriechy sú prikryté. Blahoslavený človek, ktorému Pán nezaráta hriech. Platí toto blahoslavenstvo len o obrezaných, alebo aj o neobrezaných?“ (R 4, 7-9a) Amen.

Biblický text: Kniha Žalmov 128. kapitola: „*Pútnická pieseň. Blahoslavený každý, kto sa bojí Hospodina, kto chodí po jeho cestách.*“

Ježiša oslavujúce živé kresťanské spoločenstvo, milí bratia a drahé sestry!

Pred nami stojí deviata pútnická pieseň, drahí bratia a sestry. Hovorí o požehnaní pútnikov, ktorí vstúpili do brán Jeruzalema. „Blahoslavený muž...“ Blažený je človek pred Bohom. Bohabojný človek je požehnaným človekom. Čo však znamená báť sa Boha? Bázeň pred Bohom nie je ochromujúci strach ani úzkosť. Nie je to chvenie pred vzdialeným a prísnyim Pánom. Je to dôvera – hlboká, úprimná a plná nádeje. On je Ten, do ktorého vkladám všetku svoju nádej a dôveru. On je Ten, ktorý ma miluje a ktorému na mne záleží. Preto bohobojný človek neuráža Boha, ale Mu slúži; neprestupuje Jeho prikázania, ale ich zachováva; nepestuje iba tradície, ale žije vierou, nádejou a láskou. Nepretvaruje sa, ale žije z úprimnej vďačnosti. Jeho srdce i duša prekypujú vzdávaním vďaky. „Nie je šťastný preto, že nemá kríž, ale preto, že Boh je s ním.“ Vo všetkých oblastiach svojho života rozpoznáva Božie požehnanie – aj vo svojej práci.

„Z práce svojich rúk budeš jesť; budeš šťastný a dobre sa ti povedie.“ Práca nie je iba nevyhnutným bremenom, ale spôsobom života, ktorý Boh vložil do svojho poriadku stvorenia. Je základom bezpečného a usporiadaného života. Prináša radosť, aj keď je namáhavá. Je zdrojom každodenného chleba a patrí k ľudskej dôstojnosti. Apoštol Pavol neuznáva polihovanie, ale povzbudzuje k usilovnej práci, ako o tom svedčia aj jeho listy. Tak sa každodennosť stáva požehnaním: každodenná práca, každodenný chlieb, každodenné požehnanie a každodenný život. Prostredníctvom práce nielen žijeme, ale aj poznávame, zakúšame, slúžime a budujeme.

Požehnanie rodiny

„Tvoja manželka bude ako rodiaci vinič vo vnútri tvojho domu, tvoji synovia ako mladé olivovníky okolo tvojho stola.“ Aký krásny obraz požehnanej manželky! Je obrazom plodného života. Je vernou pomocnicou, životnou spoločníčkou, človekom, ktorého mi Boh daroval. Žena je nositeľkou života, odpoveďou na ľudskú osamelosť a oporou tam, kde som slabý a bezmocný. Deti sú dedičstvom, pokračovaním života. Sú Božím darom. Synovia sú prirovnaní k mladým olivovníkom – plným sily, života a nádeje. V ich žilách pulzuje mladosť a životná energia. Koho Boh požehnáva, toho sprevádza požehnanie olivovníka – znak života, trvácnosti a pokoja. Rodina je Božím darom: spoločenstvom, ktoré dáva život, priestorom rastu a domovom lásky. Pripomínajú nám to aj známe slová domáceho požehnania, ktoré sa naše najmenšie deti učia na hodinách náboženstva: *Kde je viera, tam je láska. Kde je láska, tam je pokoj. Kde je pokoj, tam je požehnanie. Kde je požehnanie, tam je Boh. A kde je Boh, tam niet nedostatku.*

Požehnanie spoločenstva

Žalm nás vedie aj k modlitbe za pokoj Jeruzalema. Mesto pokoja bolo neraz mestom nepokoja. „Pokoj nad Izraelom!“ Blaho Jeruzalema. Tieto slová nie sú iba krásnou slovnou hrou, ale hovoria o skutočnosti života. Život jednotlivca nikdy nie je oddelený od života spoločenstva. Každý človek ovplyvňuje druhých. Keď

niekto plače, je to spoločná bolesť. Keď sa niekto raduje, je to spoločná radosť. Keď niekto buduje, rastie celé spoločenstvo. Život je ako horský potok – z malého prameňa sa stáva mohutná rieka. Aj život veriaceho človeka nie je iba pre neho samého, ale slúži na dobro celého spoločenstva. To všetko však presahuje pozemský Jeruzalem a smeruje k Bohu, k nebeskému Jeruzalemu. Máme takúto nádej? Veríme, že víťazná Cirkev sa raz spojí so svojím Pánom? Veríme, že Pán zachová a ochráni svoj Jeruzalem? Jeho pozemským nástrojom je aj dnes Cirkev. Cirkev je tam, kde sa verne zvestuje Božie slovo, kde sa správne vysluhujú dve sviatosti – krst a Svätá večera Pánova –, kde sa koná diakonická služba a uplatňuje cirkevná disciplína. Pozemská Cirkev putuje smerom k nebeskej vlasti. Dnes je ešte zmiešaným spoločenstvom, ale Boh raz všetko usporiada. On všetko obnoví a stvorí nanovo. Hľadaj preto pokoj u Neho. Od Neho očakávaj svoju ochranu. Jemu zver požehnanie svojej rodiny i celej svojej širšej rodiny, lebo On je prameňom každého požehnania. On je prameňom vernosti. Požehnanie nevychádza z človeka, ale z Boha. On dáva život a zachováva ho, buduje rodiny, požehnáva prácu, upevňuje spoločenstvo a zostáva verný z pokolenia na pokolenie. Kto sa odvracia od Boha, odvracia sa od samotného prameňa života. Kto sa však obracia k Nemu, nachádza život.

Posolstvo tohto žalmu je jednoduché a jasné: **Blahoslavený je človek, ktorý sa bojí Hospodina, lebo jeho život sa stáva požehnaním – v práci, v rodine i v spoločenstve.** Lebo tam, kde je prítomný Boh, život rozkvitá. Toto všetko sa naplňa v Ježišovi Kristovi. Ježiš Kristus nevstupuje do sveta zvonka, ale rodí sa do rodiny. Prichádza do ľudského spoločenstva, aby obnovil život zvnútra. On je Ten, ktorý prináša medzi nás v tele samotný prameň požehnania, aby človek mohol znovu patriť Bohu. Ježiš Kristus sa rodí do rodiny. Prichádza do ľudského domova, aby svojou preliatou krvou pripravil ľuďom duchovný domov. Prišiel do domu v Nazarete, do každodenného života obyčajných ľudí, a odtiaľ až po samý kraj zeme zvestoval, že za tri dni znovu postaví to, čo človek svojím

sebeectvom, blúdením a pohrdaním druhými zbúral. Kristus nezostal bokom od života, ale vstúpil priamo doň. Tým nám ukazuje, že požehnanie nie je iba abstraktnou myšlienkou, ale skutočnosťou, ktorá sa stala telom. „*Tam, kde nik nečakal, kliatba sa mení na požehnanie, kríž prináša zmierenie.*“ Kristus totiž obnovuje vzťah človeka s Bohom. Tam, kde nik nečakal, kliatba sa mení na požehnanie a kríž prináša zmierenie. Kristus premieňa aj ľudskú prácu na službu, keď skutky tých, ktorí Ho potupovali, predkladá Otcovi v pokornej modlitbe: „**Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia.**“ (Lk 23,34) Tam, kde nik nečakal, kliatba sa mení na požehnanie a kríž uzdravuje aj rodinu. Svoju matku zveruje milovanému učeníkovi slovami: „**Žena, hľa, tvoj syn!**“ (Jn 19,26) A učeníkovi hovorí: „**Hľa, tvoja matka!**“ (Jn 19,27) Napokon tam, kde nik nečakal, kliatba sa mení na požehnanie a kríž prináša pokoj celému spoločenstvu. Aj pohanský stotník pri Ježišovom kríži vyznáva: „**Veru, tento človek bol Boží Syn.**“ (porov. Mk 15,39) Lebo tam, kde je prítomný Kristus, požehnanie už nie je iba zaslúbením, ale skutočnosťou. Tam sa práca stáva službou, rodina darom a spoločenstvo predchuťou nebeského Jeruzalema. Preto je blahoslavený človek, ktorý sa bojí Hospodina, lebo jeho život sa v Božích rukách stáva požehnaním. **Amen.**

Modlitba: Pane náš, Bože náš! Ďakujeme Ti za Tvoje Slovo, ktoré nám aj dnes pripomenulo, že blahoslavený je človek, ktorý sa bojí Hospodina a chodí po Tvojich cestách. Ďakujeme Ti, že si nám znovu ukázal, že Ty si prameňom každého požehnania. Od Teba prijímame život, každodenný chlieb, svojich blízkych, nádej i pokoj. Odpusť nám, keď si privlastňujeme to, čo sme dostali iba z Tvojej milosti, alebo keď žijeme s nevďačným srdcom napriek Tvojim darom. Obráť nás opäť k Sebe, aby sme nehľadali svoju istotu v pomínutelných veciach, ale v Tebe, Ktorý si naveky verný a zhovievavý. Požehnaj našu prácu, aby sme ju vykonávali poctivo a s radosťou, na osoh našim blíznym a na Tvoju slávu. Požehnaj naše rodiny. Posilňuj manželov v láske a vernosti, požehnaj manželky, matky, staré babičky v Tvojom mene, ochraňuj naše deti, veď mladých ľudí, poteš tých, ktorí žijú osamelo, a buď nablízku všetkým, ktorí nesú bremeno straty alebo bolesti. Prosíme Ťa za náš cirkevný zbor i za celú našu cirkev. Daj, aby verne zvestovala Tvoje Slovo, správne vysluhovala Tvoje sviatosti a vyžarovala Kristovu lásku do sveta. Prosíme Ťa aj za našu vlasť i za všetky národy sveta.

Daruj pokoj tam, kde vládne nepriateľstvo, spravodlivosť tam, kde panuje útlak, a nádej tam, kde sa do ľudských srdc usadilo zúfalstvo. Ďakujeme Ti, že si nám v Ježišovi Kristovi premenil kliatbu na požehnanie a skrze kríž si nás zmieril so Sebou. Daj, aby sme z tohto požehnania žili každý deň a aby bol náš život svedectvom o Tvojej milosti pre druhých. Prijmi nás pre zásluhy Ježiša Krista a zachovaj nás až do konca, kým nedosiahneme radosť nebeského Jeruzalema. Prosíme Ťa v mene nášho Pána Ježiša Krista, vypočuj nás. **Amen.**

Modlitba Pánova

Ofera: „Vďaka Bohu za jeho nevýslovný dar!“ (IIK 9,15) Amen.

Požehnanie: „Nech ťa Hospodin požehná a nech ťa ochráni! Nech Hospodin rozjasní nad tebou svoju tvár a nech ti je milostivý! Nech Hospodin obráti svoju tvár k tebe a nech ti udelí pokoj!“ (IVMojž 6,24-26) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 68:11-13. verše: „Vy z rodu izraelského,..."